

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici
Semestria duo**

Strauch, Johann

Jenae, 1675

Cap. XIII. Ad c.1. & seqq. X. de rescript.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10224

Aniani co- que etiam collatio LL. Romanarum cum Mosaica prodiit. Te-
dex. statur Agathias. *lib. 1. de rebus Justinia.* Francos Romanas LL. in
Papiani contractibus & matrimoniis servasse. Unde illustrari potest *cap.*
responsa. 1. X. *de Sponsal.* Et quamvis post fusum Alaricum à Clodovæo Le-
Franci in ges Salicæ prodierunt, tantum tamen abest Romanas non fuisse,
quibus Ro- retentas, ut frequentius etiam ob illarum paucitatem atque steri-
manas leges litatem ad Romanas recurreretur. Hac de causâ Novellam Theo-
observarint. dosii junioris de præscriptione triginta. annorum in Galliâ pro-
Leges Sali- quiritatam fuisse à Nicetio scribit Sidonius ad Nammatum, *Epist.*
ca. 6. *lib. 8.* Proquiritatam, id est, promulgatam. Ita Mamertus Clau-
Codex dianus Sidonio: *Opusculum illud. sine auctore proditum, & usq;*
Theodostia- *quaq; proquiritatum.* Et liberum erat Francis, leges patrias seu
nus in Galliâ Salicas sequerentur an Romanas, ut constat ex formulis Marcul-
observatus. phi. Idem etiam ex aliarum gentium, Burgundionum, Saxo-
 num, Ripuariorum legibus apparet. In concilio Turonensi II,
can. XX. sub Chariberto Rege auctoritas legis Romanæ adduci-
 tur, de raptu virginum sacrarum vel viduarum, quæ habetur *l. 1.*
& 2. C. T. de raptu Virg. In Synodali concilio apud Treca à Jo-
 hanne Papa congregato, Sineboldus Narbonensis Episcopus de-
 tulit librû Gothicæ legis, cum quæstio de sacrilegiis esset, & post-
 ea addit: *Invenimus ibi à Justiniano. legem compositionis sacrile-*
gii constitutam in quinq; libros auri optimi, apud Ivonem *parte 3. c.*
98. Idem Ivo *Epist. III.* in causâ donationis duobus factæ, & *Epist.*
99. libros pandectarum. *Epist. 134.* leges Justiniani Imperatoris, ut
 prolixè persequitur alicubi Innoc. Ciron.

CAP. XIII.

Ad c. i. & seqq. X. de rescript.

S U M M A R I A.

1. Senones. Tricasses.	6. Capitulum 3. h. t. Wintonien-
2. Treca, Augustobona.	sis Ecclesia.
3. Parisii.	
4. Archiepiscop. Cantuariensis.	7. Ravenna.
5. Archiepisc. Eborac.	8. Johannes Raven. Archiepisc.

Ca-

Capitula priora quinque ad diversos Archiepiscopos directa sunt. Primum ad Senonensem, in Galliâ Senones Tri-
 cassibus & Parisiis confines vernaculâ *Sens*, *Tricasses*, *Tricasses*.
Champagne. Superiori titulo *cap. 6.* exstat itidem decretalis ad hunc Archiepiscopum & Episcopum Trecensem Senonensis suffraganeum. *Trecæ*, Gallicè, *Trois*, Tricassium civitas Augustobona, vulgo *Trecæ*. De Trecensibus seu Tricassinis præfulibus exstat Nicolai Camuzæi promptuarium sacrarum antiquitatum Trecis anno 1610. editum & P. Pithœi operâ Lutetiæ editum.

Parisiî populi inter Celtas, qui Senonensi provinciæ attribuuntur, Senonibus, Bellovacis & Agendico oppido proximi ac Moleduno finitimi, Lutetiam habent urbem Episcopalem, quæ nunc Parisiensis, Lutetiam Parisiorum vocat Julius Cæsar *lib. 6. Comment. de bell. Gall.*

Sequentia tria sunt, ad Episcopos Angliæ rescripta. In Britannia regno duo sunt Archiepiscopatus, Cantuariensis, *Canter-*
burgi, Cantelberg à promontorio Cantio *Kent.* de quo Ptolomæus *lib. 2. Can. 3.* Est hic Primas Angliæ & habet suffraganeos XIV. Episcopos, ut habet liber provincialis. Institutus est à Gregorio circa A. D. 605: qui primum eò misit Augustinum, Melitum, Johannem, viros doctos ut Angliam ad Christianismum converterent. *Gregor. 5. Epist. c. 3. & lib. 9. c. 58. & lib. 12. c. 15.* Volaterr. Polyd. Virgil. *lib. 4. hist. Angl.* Beda *hist. Eccl. lib. 1. c. 27. & seqq.*

Alter Britannia Archiepiscopus Eboracensis, vulgo Jorck, ad quem rescribitur *c. 4.* habet sub se suffraganeos, Carelonensem, *Eborac.* Cestrensem & Dunelmensem. Eboracum Ptolomæo dicitur Britannia civitas. Paulinus primus Archiepiscopus Eboracensis ab Edvino Rege Angliæ factus, A. D. 627. Polyd. Virg. *lib. 4. histor. Angl.*

Capitulum 3. h. t. est ad Wintoniensem Episcopum. *Ec-* *Capitulum*
clesiæ hujus meminit *can. Cum Wintoniensis. 25. de Elect.* sub *Can. 3. b. 1. Wintoniensi* Archiepiscopatu. Editum est hoc capitulum post concilium Lateranense *parte 7. can. 9.* Exstat in primâ compilatione *Ecclesiæ.*
hoc titulo cap. 3.

Capitulum V. ad Ravennatem Archiepiscopum pertinet.

Ravenna.

Ravenna sedes Archiepiscopalis, Venetis parens, ubi & regia Ostrogothorum fuit aliquando, est octava in Italia regione colonia Sabinorum. *Plin. lib. 3. cap. 15.* ab Augusto muris cincta, à Valentiniano ampliata, qui & Archiepiscopo ejus duodecim civitatum Episcopos subjecit Ariminensem, *Rimini*, Cæsenatensem, Foro Liviensem, Foro Corneliensem, Faventinum, Foro popiliensem & Britinorianum, Bononiensem, Mutinensem, Regiensem, Parmensem & Placentinum: Sed Bononiensis in Archiepiscopatum evehctus est à Gregorio XIII. A. D. 1583. Eique subiecti Episcopatus Mutinensis, Rhegiensis, Parmensis & Placentinus. In novo ergo provinciali ita ponuntur:

RAVENNAS seu RAVENNATENSIS

Archiepiscopus, cui subsunt suffraganei:

Hadriensis, in oppido Rodigio residens, *Adri.*

Comadensis

Comachio.

Faventinus

Faenza.

Foro-popiliensis & Britinorianus.

Forimpopuli.

Foro-Livienfis

Breninore.

Cæsenas seu Cæsenatensis

Forli.

Sassinis sive Sarlinensis

Cesena.

Ariminensis

Sarsina, Patria

Foro-Corneliensis, vulgo Imolensis.

Plauti.

Cerviensis.

Rimini.

Fanestriensis.

Imola.

Ferrariensis.

Cervia.

Ferrara, Ducatus S. R. E.

Fanestria.

à jurisdictione Archiepiscopali exemptus.

*Johannes
Raven. Archiepisc.*

Cæterum fuit tempore Pelagii II. Johannes quidam Ravennæ Antistes, qui magnitudine dignitatis se Romano Pontifici prætulit, ut narrat Sabellicus & Gregorius, *Epistola 93.* Theodorus postea Archiepiscopus Ravennensis, tempore Agathonis Pontificis circa annum Domini 680. se cum suis iterum subjecit, *Blond. lib. 9.*

CAP.